

Exercici 2.

A. Qüestions analítiques

1. B
2. A
3. C
4. A

B. Anàlisi estructural i estilística

1. L'anàlisi ha de reflectir que es tracta de l'exposició del primer moviment d'un concert per a piano i orquestra, i que se sent a partir de l'entrada del piano. Com a molts concerts clàssics, aquesta obra té una "doble Exposició": s'inicia primer amb l'orquestra sola —que en aquesta audició s'ha suprimit—, seguida de la segona Exposició, en què entra l'instrument solista. A l'audició proposada, se senten també uns compassos de l'inici del Desenvolupament d'aquest primer moviment, un cop l'orquestra ha conclòs la part pertanyent a l'Exposició. No és necessari que l'estudiant indiqui res de la "doble Exposició".

Un esquema simple, que es pot donar per bo, seria el següent:

[Orquestra, un breu final de la seva exposició inicial]. Entrada del piano: Exposició (tema A - Pont - tema B - coda) / Desenvolupament (del qual només se sent un fragment). (1 punt)

Una estructura més desenvolupada podria indicar les tonalitats, tot i que no és necessari. També podrien indicar els diferents temes i motius, cosa que es consideraria un plus a l'hora de posar-hi nota. El més important, però, és

que reflecteixin l'estructura bàsica. Una proposta més elaborada seria la següent:

(Intro. orquestral). Tema A (piano, amb figuracions breus de l'orquestra; està escrit en la tonalitat de si bemoll major) / tema a' / Pont (piano, en modalitat menor) // Tema B (piano, tema compartit amb la flauta; està escrit en la tonalitat de fa M) / tema b' (piano i orquestra) / coda orquestral // Desenvolupament (iniciat per l'orquestra) / tema a" (piano, en modalitat menor; orquestra respon en intensitat de forte), tema a (piano, en major).

L'estudiant pot arribar a un detall més petit si assenyala cadascuna de les intervencions del solista i les respostes de l'orquestra. L'important és que distingeixi l'estructura bàsica, i que, en el cas que vulguin indicar les diverses manipulacions i variacions dels temes principals, s'explicitin amb claredat.

2. Es tracta del primer moviment del Concert per a piano i orquestra núm. 27, en si bemoll major de W. A. Mozart (KV 595). Si només indica aquesta part, s'obtenen 0,5 punts. Els altres 0,5 punts s'aconsegueixen si l'estudiant aclareix que és una obra del període clàssic (0,25 punts). Per relacionar-la amb el moment històric (0,25 punts), convindria indicar alguna de les qüestions següents:

- La importància dels concerts de Mozart en l'establiment d'un model d'aquest gènere musical.
- Aquest concert va ser una de les seves darreres obres, i el va compondre entre el 1790 i 1791. No hi ha gaire acord pel que fa a la data de l'estrena d'aquest concert.
- També poden obtenir els 0,25 punts restats si indiquen la importància dels aspectes formals, o parlen sobre la utilització de la forma sonata al primer moviment dels concerts per a instrument solista i en destaquen el diàleg que s'estableix entre l'orquestra i el piano solista. En aquest cas, l'orquestra intervé interpretant breus respostes als motius i temes que exposa el piano, com si fossin interjeccions a allò que exposa el solista. El fragment proposat recull a partir de l'entrada del piano, de manera que no es pot sentir la "doble exposició" que hauria fet abans l'orquestra.
- Poden parlar del context sociocultural i històric —amb la Revolució Francesa (1789) i el que va comportar a Europa—; també sobre l'incipient fenomen dels concerts, que primer tenien lloc en àmbits aristocràtics, però, després, van començar a organitzar-se els primers concerts públics, o de la vinculació sociolaboral dels músics de l'època.